

شوورن

ههبوو نهبوو، بهرگدروویه ک به ناوی (شوورن)
 ههبوو، روزی له روزان شوورنی بهرگدروو برياري
 دا له پيتساوهی زيانينکي باشت رو كامه رانتر بو
 خوي دابين بكت. بهم جيهانه دا بگهريت. شوورن
 مروقينکي گله ک ميهربان ببوو، له رينگاي دا
 چاوي به ههر مروقينک يان گيانه و هيک كه وتباو
 ينيستي به يارمه تى بوايه دهست به جي يارمه تى
 دهد، له سه رهقاي رينگادا يارمه تى ساخه يه کي
 ميش هنگويني دا که نزيك ببو وورجىك
 ماله که يان به سه ردا بر ميني. پاشتر به هاناي
 ميروله کانه وه چوو که كونميروله که يان روخابوو،
 پاش ده مينکي تر به دهم هاواري ماسی يه که وه چوو
 که له سه رهقاي روبواريک خهريک ببو بخنكت
 ههر رزو ههلى گرت فريي دايه ناو رووباره که وه و
 له مردن رزگاري کرد.
 ميش هنگوينه کان و ميروله کان و ماسی يه که
 به راه بهر بهم ميهربانیه شوورن په يمانيان دا نهم
 چاكی يهی نه و له بير نه کهن و نهوانيس روزيک
 يارمه تى نه و بدنه.

شوورنيش له دلی خويدا له خوي ده پرسی: ((نهم
 گيانه وه بچو کانه چون ده تو اون يارمه تى من
 بدنه..؟)) و به رده وامي به رينگادا.

رۆزیک شووزن بە ریگادا دەرروویشت و چاوی کەوت بە کوشکیکی زور گەورە،
لە پیشاندا شووزن بیستبووی کە دیوبنک کیزیکی جوانی لەم کوشکەدا زیندانى
کردووه و زۆر قاردهمان و سوارچاک ھەۋئى رزگاركردنى نەو کیزە جوانە يان داوه
بەلام لە تواناياندا نەبۇوه.

شووزن لە دلى خۆیدا گۇنى:

- ((پەيمان بىت يان گيام بىم بە قوربانى يان نەو کیزە ئازاد بىم)) و
بەرەو کوشکە کە کەوتە رى كاتىك دىوه کە چاوی بە شووزن کەوت پىنى
پىنكەنى لەبەر نەوهى بىراى بە تواناي خۆى ھەبۇو کە شووزن ناتوانىت
نەو کیزە ئازاد بىكت.

پاشى نەوهى شووزن گەيشتە بەر دەرگاي کوشکە کە دىوه کە پىنى گۇت:

- تو ھاتووی کیزە کە ئازاد بىكەي...؟

باشه بەلام سى مەرجم ھەيە نەگەر توانىت جىئە جى يان بىكەي من کیزە کە ئازاد دەكەم.

مەرجى يەكەم نەوهىيە من نەمشەو يەك تەنە کە گەنم بەم خۆلەدا دەرىزم و دەبىت تا بەيانى ھەمووی لە خۆلە کە
جىاكەيتەوه.

لەبەر نەوهى شووزن دەيزانى نەو ناتوانىت لەم تاريکەشەو دەنکە گەنمە كان لە خۆلە کە جىا كاتەوه زۆر پەست و
غەمبار بۇو، بەلام پاش كەمىك دەنگىك هات و گۇنى:

خەم مەخونىمە نەو مېرۋولەيەين كە يارمەتىت داين، ئىمە بەم شەوه تا بەيانى گشت دەنکە گەنمە كان جىا
دەكەينەوه.

كاتىك رۆزھەلات و بۇو بە بەيانى مېرۇ گشت گەنمە کەي لە خۆلە کە جىا كرد بۇوهوه.

دیوه که سه ری سورما چون شووزن توانی بهم شهود نه مه همه موو گه نمه له خوله که ببریت و جیای بکانه وه، له بهه ر نه وه هه رزوو دووهد مه درجی خسته بهر. ده م شووزن و پیش گوت: من گواره کانی نه و کیره ده هاویمه رووباره که و بیویسته تو ده ریان بینیته ده روهه.

دوباره خم رووی شووزنی گرتنه وه و بیری ده کرده وه چوون ده توانیت گواره کان له بنی رووباره که بینیته ده روهه، له ناکاو ده نگیک بهر گوئی که وت:

- خم مه خو..! من نه و ماسی یه م که له مردن رزگارت کردم. من گواره کان له بنی رووباره که نه هیتنم ده روهه. یه کسه ر ماسی خوی کرد به قولاپی رووباره که دا و پاش که میک به بازدا نه وه به سه ر رووباره که دا به رز ده بووه وه و گواره کانی دایه دهست شووزن.

دیوه که مه رجی سی یه می داوا کرد:

- نیستا کومه لیک کیز لیره ریز ده که م، هه ر هه مووی وه ک یه کن، یه کیک له وان نه و کچه یه که تو ده نه ویت نازادی بکهی، نه که ر زانیت کامیانه نه و ده گهیت به نومیتدی خوت.

نه م مه رجهشی نسان نه بیوو، له بهه ر نه وهی هه موو کیزه کان وه ک یه ک بیون و شووزنیش هیج جاریک نه و کیره دی دیتبیوو، به لام نه م جاردهش میش هه نگوینه کان که له کاتی خویدا شووزن یارمه تیدا بیون.

فریای که وتن و پی بان گوت: نئمه به سه رنه و کیزه دا
ده فرین که تو ده ته ویت نازادی بکهی. یه کسه ر میش
هه نگوینه کان به سه رنه و کیزه دا فرین و شووزنیش
په نجههی بو نه و کیزه دریز کرد.

کاتیک شووزن کیزه کهی ناسی یه کسه دیوه که هاو اریکی
لی به رز بوده و له په نجهه دکه و فری و هه لات و
که سیک جاریکی قر نه بیینی یه وه.
شووزن و نه و کیزه گهیشن به یه ک و زیانیکی بر
خوشی و شادمانیان به یه که وه برده سه ر.

